

τὴν βαθυτάτην τὸν ἄσπιν· διότι δὲν εἰμπορεῖ τὰ σὲ εὐχαριστήσῃ. *Αὐστεχῶς* — καὶ τοῦτο μεταξὺ μας—ὁ κ. Βαρθὼ δὲν ἔχει οὔτε τρόπον οὔτε ἐξοπαδὰ οὔτε ἀνατροπὴν ἀρετῆν διὰ τὰ εἶναι γραμματεὺς ἐπαρχίας...»

Παῖλος τοῦ Βωσὲρ Σεσέλ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τὸ ὄνομα τῆς δεσποινίδος Βιογινίας Εὐαγγελίδου εἶναι γνωστότατον. ὥστε κρίνομεν περιττὸν νὰ συστήσωμεν αὐτὴν εἰς τὸ δημόσιόν μας, τοῦ ὁποίου ἐπαξίως χαίρει τὴν ἄκραν ἐκτίμησιν. Περιοριζόμεθα ὅθεν νὰ γνωστοποιήσωμεν ὅτι προσεχῶς ἐκδίδει «Συλλογὴν» μυθιστοριῶν, ἡθογραφιῶν διηγημάτων καὶ ποιημάτων αὐτῆς εἰς κομψὸν τόμον ἀποτιζόμενον ἀπὸ εἴκοσι περίπου τυπογραφικῶν φύλλων καὶ περιέχοντα :

1. Ψυχολογία τοῦ ἔρωτος. Μελέτη καλλιλογικὴ ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ αἰσθήματος, περιέχοντα πλεῖστα ψυχολογικὰ διηγήματα.
2. Ἑστίας, μυθιστορία.
3. Ἦτο θυμὰ του, διήγημα ἡθογραφικόν.
4. Τὰ φαντάσματα, διήγημα.
5. Ἑωμαντικὴ σελίς, *nouvelle*.
6. Τὸ ἐλεγγεῖον, διηγημάτων.
7. Τὸ σκάνδαλον, ἡθογραφία.
8. Ἡ τύχη τῆς Νούλας, ῥωπογραφία ἐν δημῷδε γλώσσῃ.
9. Ποιήσεις.

Τὸν τόμον τοῦτον τοῦ ὁποίου ἡ τιμὴ εἶναι ἐνὸς ἀργυροῦ μετξιδιὲ ἢ δεσποινίς Β. Εὐαγγελίδου παρέχει εἰς τοὺς ἐνταῦθα συνδρομητὰς καὶ τακτικοὺς ἀγοραστὰς τῆς «Ἠχοῦς» ἀντὶ 15 γροσιῶν μόνον διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντὶ φρ. 3,50 καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀντὶ δραχμῶν 4. Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἠχοῦς» καὶ παρὰ τοῖς κκ. ἀνταποκριταῖς αὐτῆς.

Η ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ἀρὸν πρέπει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ γίνετα λόγος περὶ χειραφετήσεως τῆς γυναικὸς ἢ παραθέσωμεν γνώμας τινὰς περὶ γυναικὸς φιλοσόφων καὶ φιλοσοφούντων. Ὁ Ἰωσήφ de Maistre ἔγραψε περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ αἰῶνός μας εἰς τὴν κόρην του :

«Αἱ γυναῖκες δὲν εἶναι διόλου καταδικασμέλαι εἰς τὴν μετριότητα· εἰμποροῦν μάλιστα νὰ ἔχουν ἀξιώσεις νὰ φθάσιν ἰδεώδεις ὕψος ἀλλὰ γυναικεῖον ἦθος. Κάθε πλάσμα πρέπει νὰ μένῃ εἰς τὴν θέσιν σιν τοῦ καὶ νὰ μὴ ἐπορθαλμῇ ἄλλαν τελειότητα ἀπὸ ἐκείνην ἣ ὁποία τῷ ἐτάχθη. Ἐχὼ ἐδῶ ἕνα σκυλάκι ὀνομαζόμενον Μπιριμπι τὸ ὁποῖον εἶναι μιὰ χροῖα, ἐὰν τοῦ ἐσκαρρίετο νὰ σελωθῇ καὶ νὰ χάλυνωθῇ διὰ νὰ μὲ φέρῃ εἰς τὴν ἐξοχὴν θὰ μὲ εὐχαριστήσῃ τόσον ὀλίγον ὅσον καὶ ἂν ὁ ἀγγλικὸς ἵππος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐφανατάετο νὰ πηδᾷ ἐπὶ τῶν γονάτων μου ἢ νὰ πίνῃ μαζὶ μου τὸν καφέ. Ἡ πλάνη μερικῶν γυναικῶν εἶναι ὅτι νὰ φανατίζονται ὅτι διὰ νὰ διακριθῶν πρέπει νὰ διακριθῶν ὅπως διακρίνονται οἱ ἄνδρες. Δὲν ὑπάρχει μεγαλυτέρα ἀπὸ αὐτὴν πλάνη»

Ὁ δὲ πατὴρ Καπούτ, ὁμιλῶν περὶ τοῦ τελειοπαίου συνελθόντες κυραγέσου περὶ χειραφετήσεως τῆς γυναικὸς λέγει :

«Οὔτε τὸ σῶμα, οὔτε τὸ πνεῦμα, οὔτε ἡ θέλησις τῆς γυναικὸς ὁμοιάζει τὸ σῶμα, τὸ πνεῦμα, τὴν θέλησιν τοῦ ἀνδρός. Δὲν ἦσαν ποτὲ καὶ ποτὲ δὲν θὰ γείνουν τὰ αὐτά. Ἡ γυνὴ δύναται νὰ τελειοποιηθῇ καὶ νὰ προσδεύσῃ εἰς ὅλα ἐν γένει, δὲν θὰ φθάσῃ ὁμῶς ποτὲ εἰς τὴν ταυτότητα ἢ τὴν ἰσότητα. Νὰ ὀνειρευόμεθα τὴν ἐξάλειψιν υπαρχούσης διαφορᾶς εἶναι ἡ οὐτοπία τῶν οὐτοπιῶν. Νὰ βασίζωμεν ἐπὶ τῆς ἐξαλείψεως ταύτης τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς γυναικὸς τοῦ μέλλοντος εἶναι τὸ ἴδιον ὥσταν νὰ κτίζωμεν ἐπὶ ὀνείρου.

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Τώρα ἂς ἀναβῶμεν κἄπως ὑψηλότερα καὶ ἂς παρακολουθήσωμεν, ἐὰν μὴ εἶναι δυνατόν, τὸν κ. G. Dubuf ὅστις μελετᾷ τὸ ἰδεώδες μέλλον τῆς τέχνης ὡς πραγματικὸς ἐραστὴς τοῦ ὥραιου περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ μὲ ὕψος μύστου.

Ἡ τέχνη δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ μιὰ μορφή τοῦ ἔρωτος... μιὰ συγκίνησις ἣ ὁποία ἀποκτᾷ συναισθήσιν τοῦ ἐαυτοῦ τῆς... Εἶναι ἀκόμα ἐνστικτον ἐν ἐνεργείᾳ... εἶναι προσοχὴ ἀκατάπαυστος. Καὶ αἱ ὠραῖαι τέχναι, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, γλυπτικὴ, ζωγραφικὴ, ποίησις ἢ μουσικὴ, ὅσον διάφοροι καὶ ἂν εἶναι ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν, εἶναι οὐχ ἥττον διάφοροι ἐκδηλώσεις ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ αἰσθήματος, μιᾶς ἀληθείας οὕτως εἰπεῖν κεντρικῆς, διότι ἀκατάπαυστος τείνουν εἰς μίαν ὑψίστην ἐνότητα ἰδεώδους τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἐκδήλωσις τῆς ζωῆς διὰ διαφόρων καὶ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπλουστερῶν μέσων. Ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ταύτην εἰμποροῦμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι αἱ ὠραῖαι τέχναι εἶναι σπανιώτεραι μορφαὶ τῆς αἰσθήσεως καὶ οἱ καλλιτέχναι εἰδικὰ ὄντα, πραγμα-ἀγαθημονεργοὶ διὰ σχημάτων, διὰ χρωμάτων δι' ἤχων δι' ἰδεῶν τῆς ζωῆς...